

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 544

Άγιον Πάσχα 2013

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 72^α
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρὸς

Τὸν Ἱερό Κλήρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Λαμπαδηφόροι προσήλθαμε αὐτὴ τὴν ἀγία νύκτα, γιὰ νὰ γιορτάσουμε καὶ νὰ πανηγυρίσουμε καὶ νὰ διακηρύξουμε ὅτι «Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμὰ»¹. Ἡ Ζωὴ ἐνίκησε τὸν θάνατο!

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς προσφέρει τὸ καινὸν ποτὸν, τὸ ὁποῖον δὲν πηγάζει ἀπὸ τὴν ἄγονη πέτρα, ἀλλ' ἀναβλύζει ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Τάφο τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ καὶ μᾶς προτρέπει ὅλους νὰ πῖωμε ἐξ αὐτοῦ, γιὰ νὰ ζήσουμε αἰώνια!

Ξεδίψασε κάποτε τὸν λαὸ Του τὸν Ἰσραήλ, ὁ Θεός, διὰ τοῦ Μωϋσέως, ὅταν κεκοπιακῶς ἐπορεύετο στὴν ἔρημο, μὲ προορισμὸ τὴν εὐλογημένη γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ἐπήγασε τότε ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ ἔπινε ὁ λαός καὶ ἐκόρσε τὴν δίψα του. Καὶ ἄλλοτε πάλι, στὴν ἴδια περιπετειώδη πορεία, ὅταν τὸ νερὸ τῆς Μερὰν ἦτο πικρὸ καὶ ἄποτο, τὸ ἐγλύκανε, ἀφοῦ ἔδωσε ἐντολὴ στὸν Μωϋσῆ νὰ τοποθετήσῃ στὴν πηγὴ ἓνα ξύλο.

Προτυπώσεις καὶ προεικονίσματα ἦσαν ὅλα τούτα γιὰ μᾶς, πού, Χάριτι Θεοῦ, εἴμαστε ὁ νέος Ἰσραήλ, μέλη τῆς Ἁγίας Του Ἐκκλησίας, τῆς δικαίως εὐφραينوμένης καὶ ἀγαλλομένης νέας Ἱερουσαλήμ! Μᾶς

¹ Τροπᾶριο τῶν Αἰῶνων Βαρέος Ἦχου.

ἐξήγαγε ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ διαβόλου καὶ μᾶς εἰσήγαγε στὴν Βασιλεία Του ὁ Κύριός μας, προσηλωθεὶς ἐκουσίως στὸ Εὐλο τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

Ὁ φιλόφρων Χριστός, μὲ τὴν Ἀνάστασή Του, δὲν μᾶς δροσίζει ἀπλῶς καὶ δὲν μᾶς ξεδιψᾷ προσωρινά, ἀλλὰ μᾶς δίδει τὸ ποτὸ τῆς ἀφθαρσίας! Τὸ ὕδωρ τῆς ἀθανασίας, τὸ γλυκάζον ὕδωρ, τὸ ὁποῖο ἐπήγαγε ἀπὸ τὸν τάφο Του καὶ ἐξαφάνισε διαπαντός τὴν πίκρα τοῦ θανάτου.

Μᾶς προσφέρει τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του. Ἐγὼ εἶμαι τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, μᾶς λέγει· «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε»².

Μακάριοι καὶ ἀληθινὰ τρισευτυχισμένοι εἶμαστε ὅσοι ἀνήκουμε στὴν Ἐκκλησία, γιατί εἶμαστε κοινωνοὶ τοῦ Θεοῦ, στὸ Ἱερὸ Μυστήριον τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἐφόδιον αἰωνίου ζωῆς μεταλαμβάνουμε!

«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ»³ τῆς δευτέρας Παρουσίας. Τὴν μεγαλύτερη καὶ ποθεινότερη προσδοκία νὰ ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἔλευση τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν, κατὰ τὴν δευτέρα παρουσία, τότε ποὺ τελειωτικὰ πλέον θὰ καταργηθῇ ὁ θάνατος⁴;

Τέκνα μου ἀγαπητά,

Δυστυχῶς, πολλὰς φορὰς, περιφρονοῦμε τὸ ἐκκλησιαστικὸ προσκλητήριον καὶ τρέχουμε νὰ ξεδιψάσουμε σὲ βλαβερὰς πηγὰς ποὺ ἀναβλύζουν νερὸ θολὸ καὶ ἐπικίνδυνον. Πολλοὶ μάλιστα ἀπὸ μᾶς ζοῦν καὶ συμπεριφέρονται σὰν νὰ πίνουν ἀπὸ τὸ τρελλὸ νερὸ, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ ἕνας ἀνατολικὸς μῦθος.

Πρόκειται γιὰ τὸ νερὸ τῆς ἀφροσύνης - τῆς παλαβομάρας-, ποὺ μᾶς κάνει νὰ λησμονοῦμε τὸν Θεὸ τὸν Εὐεργέτη μας! Νὰ ξεχνοῦμε ποιοὶ εἶμαστε καὶ γιατί ζοῦμε! Νὰ μὴ νοιώθουμε τίποτε, νὰ μὴ διακρίνουμε τὸ ἀληθινὸ ἀπὸ τὸ ψεύτικο, τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακὸ, τὸ δίκαιον ἀπ' τὸ ἀδίκον. Νὰ εἶμαστε σκλάβοι στὴ σάρκα καὶ νὰ λατρεύουμε τὸ χρῆμα. Τὸ χρῆμα νὰ σκεφτόμαστε, τὸ χρῆμα νὰ ὀνειρευόμαστε, τὸ χρῆμα νὰ ὑπηρετοῦμε!

Ξένες πηγὰς -ἀμφιβόλου ποιότητος- ἐλκύουν τὴν προσοχὴν μας καὶ κερδίζουν τὴν προτίμησίν μας, γιατί φαίνονται προσοδοφόρες καὶ ὑπηρετικὲς τῶν ὑλιστικῶν ἐπιθυμιῶν μας. Κρίμα! Ἡ ξενομανία μᾶς

² Ἰωάν. στ', 35.

³ Ἰωάν. στ', 54.

⁴ Α' Κορ. ιε', 54, 55.

γοήτευε πάντα, ἀφοῦ καὶ αὐτός ἀκόμη ὁ Πausανίας, γράφει γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες ὅτι πάντοτε τὰ ξένα θαυμάζουμε καὶ ἀκολουθοῦμε καὶ ὄχι τὰ οἰκεῖα. Τελικὰ, ὅμως, παραμένουμε μόνοι καὶ διψασμένοι.

Εἶναι, ὡστόσο, καιρός, τὸ διαλαλοῦν οἱ περιστάσεις καὶ οἱ θλίψεις καὶ οἱ ἀνάγκες ποὺ μᾶς βρῆκαν, ν' ἀλλάξουμε ποτὸ. Νὰ ἀλλάξουμε τρόπο ζωῆς. Νὰ ἐκκλησιάσουμε ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ νὰ μάθουμε νὰ ξεδιψᾶμε μὲ τὸ ἀθάνατο νερὸ τῆς Ἱερᾶς μας Παραδόσεως, ποὺ ἀφθονο ἀναπηδᾷ στὴν ἀγία Ὁρθοδοξία μας καὶ ἔκαμε ὅλο τὸν κόσμο ἀλλοιώτικο καὶ τὴν ἀγαπημένη καὶ πολύπαθη Πατρίδα μας νὰ ἀνθίση καὶ νὰ καρποφορήση καὶ νὰ ὑλοχαρήση.

Ἡ Ζωὴ ἐκ τοῦ τάφου ἐπήγασε. Ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως εἶναι ἡ Ἁγία Τράπεζα, μὲ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ ἅγιο ἄρτοφόριο.

Ὅσοι διψᾶμε γιὰ ζωὴ ἀληθινὴ καὶ αἰώνια γνωρίζουμε πλέον ἀπὸ ποῦ μπορούμε νὰ τὴν ἀντλήσουμε. «Ἐὰν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω»⁵, προσκαλεῖ ὁ Κύριος. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ «λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν», ἔχει γραφεῖ στὴν Ἀποκάλυψη⁶.

Περὶ δωρεᾶς καὶ ὄχι περὶ χρέους ἢ δανείου ὁμιλεῖ ὁ μαρτυρῶν ὅσα εἶδε, μαθητῆς τῆς ἀγάπης.

Ἡ τοῦ Πνεύματος Χάρις, ποὺ καλεῖται καὶ ὕδωρ, καθαρίζει τὸν ρύπο τῆς ἀμαρτίας, σβύνει τὴν φλόγα τῶν παθῶν, θεραπεύει τὴν ξηρότητα τῆς ἀπιστίας καὶ τὴν ἀκαρπίαν ἔργων ἀγαθῶν πίστεως καὶ ἀγάπης.

Εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας ποτὲ νὰ μὴν πῖετε ἀπὸ τὸ τρελλὸ νερὸ τῆς λησμονιᾶς καὶ τῆς ἀναισθησίας, ἀλλὰ νὰ ἀναζωογονεῖσθε ἀπὸ τὸ καινὸν ἀναστάσιμον πόμα καὶ νὰ στερεώνεσθε στὸν μοναδικὸ καὶ ἀναντικατάστατο θεμέλιο λίθο, τὸν Χριστὸ, ποὺ μᾶς ἐξηγόρασε μὲ τὸ τίμιο Αἷμα Του καὶ μᾶς ἔκαμε ἀθανάτους μὲ τὴν Ἀνάστασή Του. Ζητῶ κί ἐγὼ τίς δικές σας προσευχὲς καὶ σᾶς ἀσπάζομαι ἕνα ἕκαστον προσωπικῶς, προσφωνῶν μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ σας

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος νὰ ἀναγνωσθῆ, ἀργὰ καὶ καθαρὰ, τὴ νύκτα τῆς Ἀναστάσεως.

⁵ Ἰωάν. ζ', 37.

⁶ Ἀποκ. κβ', 17.